

Bergen en rotsen als besprenkeld met voedselzoekende en voedselvindende schapen, soms moederziel alleen afgedwaald tot het hoogste punt, dan na voldoende maaltijd zich een rustplaats gezocht hebbende onder een vooruitstekende punt van een afgebroken rotsblok. Bergen en rotsen met sijpelende stroompjes, die u als rijk zilveren linten tegenblinken. Maar niet alles is berg of rots; heuvelen ziet ge ook, vooral ter andere zijde, heuvelen vol bloeiende heide en varens van afmetingen nog slechts zelden door u gezien. Onbevreesde konijnen springen hier lustig in het rond — zij erkennen in den mensch nog niet hun grootsten vijand. Let op de schapen, vele met forsche horens en fijne pootjes, die onder het langharig, zijd'zachte witte vacht aan zwarte kousen en schoentjes doen denken; ook het benedengedeelte van

Forth Bridge bij Queensferry.

het kopje is zwart — lief snoetje! — Tusschen rots en heuvel: valleien, nu ruimer dan enger, met hooglandsche runderen, breed van kop en sterk van horens; met langharige huid en befranjende enkels; vee, zooals Roza Bonheur het ons te zien gaf op doek, maar wij hier in werkelijkheid mogen aanschouwen. En als we de runderen zich zien laven aan het frissche, malsche gras, dan krijgen wij er op eens vrede mede gisteren of heden door een ferme regenbui te zijn verrast; ja, we zouden niet meer de verleden en toekomstige regenbuien willen missen — wat toch zou Schotland wezen zonder zijn wolkbreuken?!

Aan den voet van berg of rots en door opgaand geboomte tegen de ruwheid van najaarsvlagen en sneeuwstortingen beschut, ligt hier en daar een landhuis; een echt Schotsch landhuis; geen kubus van steen en leem, met